U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **T. H. P.**, zast. Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 4. 2014, č. j. MV-11200-5/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2017, č. j. 5 A 80/2014 – 35,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího právního zástupce Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, advokáta se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se podanou kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval její formální náležitosti. Podle § 106 odst. 2, věty první, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2, věty první, s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[3] Ze soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek byl zástupci stěžovatelky doručen ve čtvrtek 21. 9. 2017, lhůta k podání kasační stížnosti proto skončila ve čtvrtek 5. 10. 2017. Kasační stížnost stěžovatelky byla do datové schránky Nejvyššího správního soudu doručena v pondělí 6. 11. 2017. Byla tedy podána až po uplynutí zákonné lhůty a soud ji proto odmítl jako opožděnou [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[4] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[5] Stěžovatelka za kasační stížnost zaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, aniž by jejímu odmítnutí předcházelo jednání, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení tohoto soudního poplatku dle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Třicetidenní lhůta k vrácení tohoto poplatku vychází z § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu